

РЕШЕНИЕ

№ 5915

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5320** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на К. Г. Ч.-К., подадена чрез адв. В., срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1102/27.04.2023 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“-Л., с която е отпусната месечна помощ за едно дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД, в частта, в която е определена първоначалната дата на отпускането на помощта.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Твърди се, че помощта е следвало да бъде отпусната от първото число на месеца, през който детето е преосвидетелствано. Моли се заповедта да бъде отменена, като бъде определена начална дата на отпускане на помощта 01.12.2022 г., вместо посочената в заповедта дата – 01.04.2023 г. Иска се на Ч. да бъде изплатена разликата от 1 920 лв. между определената помощ със ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1102/27.04.2023 г. и реално изплатената помощ за м. 12.2022 г., както и за периода от м. 01.2023 г. до м.03.2023 г. Претендират се разноски - платена държавна такса в размер на 10 лв., както и адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лв.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В. и мл. адв. К., които поддържат жалбата и молят тя да бъде уважена. Претендират разноски.

Отвeтникът - директорът на дирекция „Социално подпомагане“-Л. – в съдебно заседание се представлява от юрк. Л., който оспорва жалбата и моли тя да бъде

отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, след като се запозна с представените доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление с вх. № ЗСПД/ДСЛЦ1102/24.04.2023 г. К. Г. Ч.-К. поискала отпускането на месечна помощ за отглеждането на дете с трайно увреждане по чл. 8д от ЗСПД. В заявлението е посочено, че с Решение № 90651/44/22.03.2023 г. на сина й Н. П. К. е определена 100 % трайно намалена работоспособност с дата на инвалидизиране 31.01.2017 г.

Със Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1102/27.04.2023 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“-Л., е отпусната месечна помощ за едно дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД в размер на 930 лв. за периода от 01.04.2023 г. до 30.11.2023 г., когато детето навършва 20-годишна възраст.

От административната преписка се установява, че с Решение № 90651/44/22.03.2023 г. на НЕЛК е отменено ЕР № 91179/16.12.2022 г., с което на детето е определена ТНР 80 %. Установява се също, че със Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/5886/29.12.2022 г. на директора на ДСП-Л. е отпусната месечна помощ за едно дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД в размер на 450 лв. са начална дата 01.12.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директорът на ДСП-Л., съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът приема, че неправилно с оспорената заповед е определен началният момент, от който следва да бъде отпусната поисканата помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД.

Съгласно чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД, месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане до 18-годишна възраст и до завършване на средното образование, но не по-късно от 20-годишна възраст, се предоставят на родители (осиновители), когато отглеждат деца с трайни увреждания, независимо от доходите на семейството, при условие че детето живее постоянно в страната и не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

Съгласно чл. 8д, ал. 7 от ЗСПД, месечните помощи по ал. 1 и 2 се отпускат от началото на месеца, през който е подадено заявлението-декларация, до изтичането на срока, определен в експертното решение на ТЕЛК/НЕЛК.

Според чл.24б, ал. 4 от ПЗСП, в случаите на преосвидетелстване на дете с трайно увреждане месечните помощи се отпускат от първо число на месеца, през който е отпаднало основанието за отпускането им, но не повече от една година назад, считано от месеца на подаване на заявлението декларация, при условие че няма промяна във вида и степента на трайното увреждане или в степента на трайно намалената

работоспособност, които да водят до отпадане на правото, когато заявлението декларация е подадено в тримесечен срок от датата на издаване на новото експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК. Размерът на помощта за периода преди подаването на заявлението декларация се определя по реда на чл. 8д, ал. 3 от Закона за семейни помощи за деца.

В чл. 26б, ал. 6 от ППЗСПД е посочено, че когато преосвидетелстването на детето е извършено със закъснение и закъснението не е по вина на родителите или на лицата, които полагат грижи за детето, месечната помощ се предоставя по реда на, ал. 4.

Между страните не е спорно, че Н. П. К. е дете с трайно увреждане. От събраните в хода на административното производство доказателства се установява, че Н. П. К. е бил освидетелстван с ЕР на ТЕЛК № 91179/16.12.2022 г., като му е определена ТНР 80 % за общо заболяване детски аутизъм. Това решение е отменено с Решение № 90651/44/22.03.2023 г. на НЕЛК, с което на детето е определена 100 % ТНР за същото общо заболяване – детски аутизъм.

К. Г. Ч.-К. се е възползвала своевременно от възможността да поиска помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал 1 от ЗСПД, като е подала първоначално заявление, а в последствие и второ такова, след издаването на решение от ТЕЛК. Същата няма вина за неправилната преценка, извършена от ТЕЛК в издаденото ЕР на ТЕЛК № 91179/16.12.2022 г., поради което следва да бъде приложен чл. чл. 24б, ал. 6 от ТЕЛК и на основание чл. 24б, ал. 4 от ППЗСПД помощта по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД да бъде отпусната от 01.12.2022 г.

Безспорно е, че Н. П. К. е дете с трайно увреждане, което е било преосвидетелствано и няма промяна във вида и степента на увреждане, която да води до отпадане на правото на месечна помощ, а напротив от оценка на ВСУ 80 % без чужда помощ е определена на ВСУ 100% с чужда помощ. Датата, от която е определена ВСУ 100% с чужда помощ за целите на получаване на месечна помощ за дете с увреждане, е 16.12.2022 г., когато е издадено решението на ТЕЛК. Отпуснатата помощ се дължи на основание чл.24б, ал. 4 от ППЗСП за период с начална дата 01.12.2022 г. в размер на 930 лева, съгласно Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г.

По направеното в жалбата искане за изплащане на сумата в размер на 1 920 лв., представляваща разликата между първоначално определената помощ в размер на 450 лв., която е била изплатена за м. 12.2022 г., както и за периода м.01.2023 г. – м. 03.2023 г., и дължимата помощ в размер на 930 лв. /480 лв. месечно/, е компетентен да се произнесе административния орган. Съдът извършва единствено преценка на законосъобразността на издадената заповед, но не е в неговите правомощия, в случай че констатира незаконосъобразно определяне и изплащане на помощта да разпореди изплащането на дължимата разлика за съответните месеци.

С оглед изложеното оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото от К. Г. Ч.-К. Заявление с вх. № ЗСПД/ДСЛЦ1102/24.04.2023 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в общ размер на 1 010 лв., от които 10 лв. платена държавна такса и 1 000 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Г. Ч.-К., Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1102/27.04.2023 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“-Л., с която е отпусната месечна помощ за едно дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция „Социално подпомагане“-Л. за ново произнасяне по подаденото от К. Г. Ч.-К. Заявление с вх. № ЗСПД/ДСЛЦ1102/24.04.2023 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА дирекция „Социално подпомагане“-Л. да заплати на К. Г. Ч.-К. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 7, ап. 21, сумата от 1 010 лв. /хиляда и десет лева/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: